

GALERIE VĚŽ

„DOTKNOUT SE MÍSTA“

27. 5. – 11. 9. 2011

Slavnostní otevření věže farního kostela Sv. Jana Křtitele proběhlo v rámci programu Noci kostelů 27. 5. 2011 (v 18 hod.). Otevřena byla stálá expozice „Pohledy do dějin farnosti Frýdek“, umístěná v horní části svatojánské věže. Tato expozice seznamuje prostřednictvím textového a obrazového materiálu návštěvníky věže s církevními dějinami dříve samostatného města Frýdku a jeho nejbližšího okolí. Součástí expozice je několik trojrozměrných exponátů z depozitáře frýdecké farnosti (autorem stálé expozice je historik David Pindur, působící v Muzeu Těšínska). Galerie Věž, která si klade za cíl představovat současné umění, zejména instalace, objekty, je součástí projektu Zpřístupnění svatojánské věže.

Pro první výstavu ve Věži oslovila kurátorka Dagmar Čaplyginová sochaře, akčního umělce, tvůrce světelných instalací Pavla Korbičku (1972), absolventa AVU, asistenta v ateliéru Socha II (Nefigurativní sochařství) Jana Ambrúze na FAVU v Brně, a sochaře Oldřicha Moryse (1983), letošního absolventa téhož ateliéru. Další osobností je hudební skladatelka Lucie Vítková (1985), která vystudovala hru na akordeon na brněnské konzervatoři a od roku 2008 studuje kompozici na Hudební fakultě JAMU v Brně.

Lucie Vítková zvolila akustickou instalaci. Vychází ze zvuků věže, která se v jejím díle stává svébytným hudebním nástrojem. Výsledkem je dvanáctihodinová skladba, která se mění každou hodinu.

Je to minimalismus. Instalace všech tří autorů je minimalistická. Ovšem minimalismus ne ve smyslu nějaké tendence či programu. Myslím tím spíš cit a míru. Respektování prostoru a souznění s ním. Přestože je s prostorem zacházeno minimálně, prostě a čistě, je instalace ohromující, fascinující. Jako celek tato skladba rovnoběžných vertikál pod jehlanem střechy věže umožňuje návštěvníkovi zakoušení čehosi silného, posvátného, intimního. Pokorné a přitom magické zacházení s magickým interiérem věže způsobuje silný prožitek z instalace, která tímto vytvořila na pár týdnů výjimečné místo na neméně výjimečném místě. V dokonalé izolaci od vnějšího ruchu, v transformovaném zvuku zvonu, v konstelaci instalací vybízí toto vše na chvíli ke kontemplaci.

Při stoupání do věže se nám vyjevují doteky autorů s místem. Materiálové a zvukové. Co tady umělci zanechali jako svou stopu, působí tak, že by to tu mohlo být odnepaměti.

Zázračná a přitom neokázalá instalace svislic neonu (Pavel Korbička) tady svým svitem působí přirozeně. Nebo nadpřirozeně? První neon, červený, umístěný v místě srdce zvonu. Silný tím, jak vypadá, i svým symbolickým významem. Druhý neon, bílý, podstatně delší, je až úplně nahoře, spuštěný ze špičky věže. Pro představu: červený neon – Vertikála 2 měří 180 cm a má tloušťku 1 cm, bílý neon – Vertikála 1 je šestkrát delší, tedy 1080 cm, tloušťka je stejná. Objevíte ho při záklonu hlavy. Jak míří vzhůru. Až za. V útrobách vršku střechy věže, ve skeletu horizontál, vertikál i diagonál z trámů štíhlá zářící tyčka směřující k nebesům. Ukazuje taky zpátky dolů na zem.

Židle, stůl, talíř, sklenička (Oldřich Morys). Zdánlivě prostá instalace z prostých věcí provrtávajících podlaží věže. Kroužek konce sklenky zapuštěné ve dřevě schodu. Nasvícené, napuštěné vodou. Tato instalace se dává celá poznat až při sestupu dolů. Impulsem je právě ten svítící kroužek. Stůl, židli, talíř, sklenku objevíte nejlépe a úplně až po opakovaném výstupu a sestupu. Mezi vrškem sklenky a dotekem prodloužených nohou židle (z trámů, fošen a žebříku nalezených na místě) s podlahou je několik metrů, několik pootočení návštěvníka při zdolávání schodiště. Takže to, co bývá běžně v lidském měřítku, sezení za stolem, je protažené, vzhůru směřující. Jinak se ukazující. A jinam ukazující.

Galerie Věž je galerií sezónní (od května do září). Výstavou „Dotknout se místa“ začala fungovat. Jak bylo řečeno v úvodu textu, má galerie v úmyslu prezentovat především instalace, objekty, prostorové projekty. Je možné, že letos budou v rámci sezóny projekty dva. Každopádně první výstava nastavila laťku vysoko.

RESUMÉ

Galerie Věž, která si klade za cíl představovat současné umění, zejména instalace, objekty, je součástí projektu Zpřístupnění svatojánské věže ve Frýdku.

Pro první výstavu ve Věži oslovila kurátorka Dagmar Čaplyginová sochaře, akčního umělce, tvůrce světelných instalací Pavla Korbičku (1972), absolventa AVU, asistenta v ateliéru Socha II (Nefigurativní sochařství) Jana Ambrůze na FAVU v Brně, a sochaře Oldřicha Moryse (1983), letošního absolventa téhož ateliéru. Další osobností je hudební skladatelka Lucie Vítková (1985), která vystudovala hru na akordeon na brněnské konzervatoři a od roku 2008 studuje kompozici na Hudební fakultě JAMU v Brně.